

RIKSDAGENS SVAR 171/2001 rd

Regeringens proposition om främjande av möjligheterna för handikappade att få arbete

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition om främjande av möjligheterna för handikappade att få arbete (RP 169/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 38/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av socialvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1365/1992, samt
fogas till lagen nya 27 d och 27 e § som följer:

17 §

Kommunen skall på nedan föreskrivet sätt ombesörja anordnandet av följande former av socialservice:

- 1) socialarbete,
 - 2) rådgivning i uppfostrings- och familjefrågor,
 - 3) hemservice,
 - 4) boendeservice,
 - 5) anstaltsvård,
 - 6) familjevård,
 - 7) stöd för närståendevård, och
 - 8) verksamhet i sysselsättningssyfte för handikappade och arbetsverksamhet för handikappade.
- — — — —

27 d §

Med verksamhet i sysselsättningssyfte för handikappade avses anordnande av särskilda rehabiliteringsåtgärder och andra stödåtgärder för att främja en persons möjligheter att få arbete.

Verksamhet i sysselsättningssyfte för handikappade anordnas för personer som på grund av handikapp, sjukdom eller någon annan motsvarande orsak under lång tid har särskilda svårigheter att klara de funktioner som hör till normal livsföring och som utöver arbetsförvaltningens tjänster och åtgärder behöver stödåtgärder enligt 1 mom. för att komma ut på den öppna arbetsmarknaden.

Som ett led i verksamheten i sysselsättningssyfte för handikappade kan ordnas arbete, i vil-

ket arbetstagaren står i ett sådant anställningsförhållande till serviceproducenten som avses i 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen (55/2001).

Angående lönen för det arbete som nämns i 3 mom. kan ingås ett sådant kollektivavtal som avses i lagen om kollektivavtal (436/1946), vilket skall iakttas utan hinder av vad som 2 kap. 7 § arbetsavtalslagen föreskriver om kollektivavtals allmänt bindande verkan.

Utöver på de grunder som anges i 7 kap. arbetsavtalslagen har den som producerar service i sysselsättningssyfte för handikappade rätt att säga upp arbetstagarens arbetsavtal också när den som anordnar arbetet anser att arbetstagaren inte på det sätt som avses i 2 mom. är i behov av arbete.

27 e §

Med arbetsverksamhet för handikappade avses verksamhet i syfte att bevara och främja en persons funktionsförmåga. Arbetsverksamhet anordnas för arbetsoförmögna personer som på

grund av handikapp inte har förutsättningar att delta i arbete enligt 27 d § och som får sin huvudsakliga försörjning av förmåner som beviljas på grund av sjukdom eller arbetsoförmåga.

Den som deltar i arbetsverksamhet för handikappade står inte i ett anställningsförhållande enligt 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen till den som anordnar verksamheten eller till serviceproducenten.

På arbetsverksamhet för handikappade tillämpas vad som föreskrivs i lagen om skydd i arbete (299/1958) och i lagen om unga arbetstagare (998/1993) samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Den som anordnar arbetsverksamhet för handikappade skall teckna en försäkring enligt 57 § 1 mom. lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) för den som deltar i arbetsverksamheten. Som försäkringens årsarbetsförtjänst används minimiårsarbetsförtjänsten enligt 28 § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om upphävande av 22 § 2 mom. lagen om service och stöd på grund av handikapp

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen den 3 april 1987 om service och stöd på grund av handikapp (380/1987) 22 § 2 mom., sådant det lyder i lag 743/1992.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om ändring av folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 20 § 1 mom. 2 punkten underpunkt a, 22 § 4 och 5 mom., 39 § 4 mom. och 77 § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 20 § 1 mom. 2 punkten underpunkt a, 22 § 4 och 5 mom. och 39 § 4 mom. i lag 837/1998 samt 77 § 1 mom. i lag 1061/2001, som följer:

20 §

I folkpension betalas

2) invaliditetspension:

a) till en arbetsoförmögen person som inte har fyllt 65 år, till den som inte har fyllt 20 år likväl endast under de förutsättningar som anges i 39 § 4 mom.,

ning av vilande pension börjar på nytt, förutsatt att arbetet har upphört eller förvärvsinkomsterna har minskat så att de understiger inkomstgränsen enligt 4 mom. Om krav på återupptagen betalning av en vilande pension inte har framställts i en anmälan till pensionsanstalten inom fem år efter att pensionen lämnades vilande, anses det utan särskilt beslut att pensionen upphört.

22 §

Om en pensionstagare, i vars hälsotillstånd ingen väsentlig förändring inträffat och som uppbär i 1 mom. avsedd full invaliditetspension som beviljats tills vidare, börjar förvärvsarbete och förtjänar 588,66 euro eller mer i månaden, får han eller hon inte pension för tiden i arbete, utan pensionen lämnas vilande. Med full invaliditetspension likställs en pension vars belopp avviker från beloppet av full pension av orsaker som följer av 25 b §. Sådana i 26 § avsedda familje- och försörjningspensioner som en person uppbär beaktas inte när det avgörs om han eller hon anses uppbära sådan full invaliditetspension som kan lämnas vilande. Pensionen kan lämnas vilande för en tid av minst sex månader och högst fem år.

Den vars invaliditetspension är vilande betraktas under denna tid inte som pensionstagare. Till en person vars pension har lämnats vilande enligt 4 mom. betalas för den tid pensionen är vilande, dock för en tid av högst 24 månader, sådant handikappbidrag som nämns i 2 § 3 mom. lagen om handikappbidrag (124/1988). Betal-

39 §

För den som inte fyllt 20 år uppkommer rätten till invaliditetspension tidigast vid ingången av månaden efter den under vilken hans eller hennes rätt till rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning upphörde. Den vars rehabilitering fortsätter när han eller hon fyller 20 år har inte heller rätt till pension förrän rehabiliteringen eller betalningen av rehabiliteringspenning har upphört. Med avvikelse från vad som bestäms ovan kan pension dock beviljas en person som enligt utredningar inte anses ha möjligheter till yrkesinriktad rehabilitering eller vars yrkesinriktade rehabilitering avbrutits eller upphört som resultatlös på grund av sjukdom.

77 §

De förmåner som avses i denna lag och grunderna för fastställande av dem binds vid förändringar i prisnivån på det sätt som bestäms i lagen

om folkpensionsindex (456/2001), med undantag för förvärvsinkomst enligt 22 § 4 mom. och beloppet enligt 30 a § 3 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om ändring av 2 § lagen om handikappbidrag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 februari 1988 om handikappbidrag (124/1988) 2 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1060/2001, som följer:

2 §

Om en person har lämnat sin folkpension vilande på det sätt som avses i 22 § 5 mom. folkpensionslagen, betalas till honom eller henne handikappbidrag till det belopp som anges i

1 mom. 1 punkten för den tid pensionen är vilande, dock för en tid av högst 24 månader. Personen kan inte för samma tid få handikappbidrag på någon annan grund.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om ändring av 5 a § lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 5 a § 1 mom., sådant det
lyder i lag 836/1998, som följer:

5 a §

Rehabiliteringspenning till unga för säkerställande av yrkesinriktad rehabilitering

Till en ung person som fyllt 16 år och som är handikappad betalas rehabiliteringspenning utan hinder av 7 § 3 mom. och utöver i de fall som nämns i 5 § för att säkerställa yrkesinriktad reha-

bilitering och främja möjligheterna att få arbete, om hans eller hennes arbetsförmåga och för värvsmöjligheter eller möjligheter att välja yrke och arbete är väsentligt försämrade på grund av sjukdom, lyte eller kroppsskada och som därför behöver intensifierad bedömning av arbetsförmågan och rehabilitering. Dessutom förutsätts det att en personlig studie- och rehabiliteringsplan har uppgjorts för honom eller henne. Reha-

biliteringspenning betalas i enlighet med denna paragraf högst till utgången av den månad under vilken mottagaren fyller 20 år. Om mottagaren när han eller hon fyller 20 år deltar i rehabilitering, fortsätter betalningen av rehabiliteringspenning till utgången av den månad under vil-

ken den pågående rehabiliteringsperioden löper ut.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om ändring av 15 och 19 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 15 § 4 mom. och 19 § 6 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 15 § 4 mom. i lag 19/1982 och 19 § 6 mom. i lag 350/1996, som följer:

15 §

Dagpenning betalas högst till utgången av den kalendermånad under vilken den försäkrade fyller 65 år eller vilken omedelbart efterföljs av en sådan månad vid vars ingång den försäkrade börjar uppbära arbetslöshetspension.

sionslagen (347/1956), har inte rätt till dagpenning för den tid för vilken han eller hon har rätt till pensionen. En försäkrad har dock rätt till dagpenning om han eller hon blir oförmögen att utföra det arbete som han eller hon utförde under pensioneringen omedelbart innan han eller hon blev arbetsoförmögen. Dagpenningens belopp räknas då ut på grundval av arbetsinkomsterna från detta arbete på det sätt som bestäms i 16 och 17 §.

19 §

En försäkrad som åtnjuter arbetslöshetspension eller som har rätt till invaliditetspension som beviljats med stöd av 22 § 1 mom. folkpen-

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lag

om ändring av 16 § sysselsättningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/1987) 16 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1696/1992, som följer:

16 §

*Främjande av sysselsättningen av arbetslösa
och arbetskraftsservicens förstahandskaraktär*

— — — — —
Om en arbetssökande inte har kunnat sysselsättas så som avses i 1 mom. eller genom sådana effektiviserade åtgärder som hans eller hennes individuella situation förutsätter, kan hans eller hennes sysselsättande stödas med hjälp av sysselsättningsanslag enligt vad som föreskrivs i denna lag och genom förordning. Arbetskraftsmyndigheterna skall vid sysselsättning genom sysselsättningsanslag ge de arbetssökande vil-

kas behov av arbete är störst företräde. Sysselsättningsanslagen skall särskilt inriktas på sysselsättning av unga, långtidsarbetslösa och handikappade, förebyggande av långtidsarbetslöshet och främjande av en regionalt balanserad sysselsättning. Enligt de anslag som anvisats i statsbudgeten kan av sysselsättningsanslagen beviljas stöd även för sysselsättning av andra arbetslösa och för annat främjande av sysselsättningen.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Helsingfors den 28 november 2001